

ת"פ 51577/08/15 - מדינת ישראל נגד גבננאו מנגיסטו

בית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 51577-08-15 מדינת ישראל נ' מנגיסטו

לפני כבוד השופטת מאיה אב-גנים ויינשטיין
מדינת ישראל באמצעות ב"כ עוה"ד יצחק
חנוך

המאשימה

נגד

גבננאו מנגיסטו

הנאשם

באמצעות ב"כ עוה"ד אשרף חסן

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, בהחזקת סכין למטרה לא כשרה, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן- **חוק העונשין**). בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 09/10/13 בשעה 19:30 או בסמוך לכך, החזיק הנאשם בכיסו סכין יפנית ותער, מחוץ לתחום חצריו ולא הוכיח כי החזיקם למטרה כשרה.

טיעוני הצדדים לעונש:

2. לטענת המאשימה, מתחם הענישה הראוי נע בין מאסר בעבודות שירות לבין מאסר בפועל. במקרה שלפנינו לחובת הנאשם שתי עבירות קודמות שהסתיימו באי הרשעה. בנסיבות כאמור ובעדר פגיעה קונקרטיה בנאשם, אין לקבל את המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעתו. העונש הראוי יהא לגזור על הנאשם מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

3. ב"כ הנאשם עתר לביטול ההרשעה ולגזירת צו של"צ בהיקף של 160 שעות, בהתאם להמלצת שירות המבחן. לטענת ב"כ, המדובר באירוע משנת 2013, כאשר מאז ועד היום לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים. הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הודה וחסך בזמן שיפוטי יקר. ב"כ הפנה לתסקיר ולפירוט בדבר נסיבות חייו של הנאשם. כנטען, המדובר בסכין יפנית, שהסכנה הנשקפת ממנה פחותה. הסכין לא שימשה לביצוע עבירה אחרת או למטרות הגנה.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען שהנאשם ציין בפניו את החשש לאובדן מקום עבודתו ככל שההרשעה תיוותר על כנה, שכן העובדים נדרשים להציג בפני המעביד תעודת יושר.

4. הנאשם לא הוסיף על דברי בא כוחו.

תסקיר שירות מבחן

5. בעניינו של הנאשם הוגשו תסקיר ותסקיר משלים. מטעמים של צנעת הפרט לא אפרט את הנתונים הקשורים במשפחתו של הנאשם.

מהתסקיר שהוגש ביום 25/09/17 עולה, שהנאשם הוא רווק כבן 30, יליד אתיופיה, אשר עלה לארץ עם משפחתו בגיל 13. הנאשם התגייס ושירת שירות קרבי, עד לפציעתו. לאחר ההחלמה התקשה לחזור לתפקוד רגיל במסגרת הצבאית. על רקע היעדרותו מהשירות, נדון פעמיים למאסר צבאי ובהמשך, שוחרר מהשירות. לאחר שחרורו

עמוד 1

משירות חובה החל הנאשם להשתמש בסמים מסוג גראס באופן מזדמן. בדיקות שתן שמסר הנאשם נמצאו נקיות משרידי סם.

בעברו של הנאשם החלטה משנת 2014 במסגרתה נקבע כי הנאשם ביצע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. הנאשם לא הורשע ונידון לצו של"צ בהיקף של 100 שעות. לחובת הנאשם גם עבירה משנת 2007 של נהיגה בשכרות, ללא רישיון וללא ביטוח, בגינה נדון למאסר בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי ועונשים נלווים.

שירות המבחן התרשם שהנאשם מתקשה לבחון לעומק את דפוסי התנהגותו המכשילים, אשר יתכן שעומדים ברקע ביצוע העבירה וכן ברקע מעורבותו עם החוק בעבר. הרושם שהתקבל היה שלנאשם קושי ניכר בקבלת גבולות וסמכות. לצד האמור, הנאשם עלה ארצה במהלך גיל ההתבגרות. על אף קשיי הקליטה, הצליח לסיים השכלה תיכונית ואף גויס לצבא, נתונים המצביעים על יכולותיו וכוחותיו התפקודיים. הנאשם הביע בפני שירות המבחן רצון לבנות ולנהל מסגרת חיים יציבה ומספקת בתחום האישי והתעסוקתי. שירות המבחן העריך שהשתלבות הנאשם בטיפול עשויה לסייע לו במצבי סיכון ובבחינת דרכי התמודדות אדפטיביים עם קשייו, ולתרום לקידומו והתייצבותו בפן התפקודי, אך הנאשם שלל נזקקות טיפולית. גם חלופה של צו של"צ סורבה ע"י הנאשם בשל הצורך לסייע בפרנסת משפחתו.

בשל האמור, נמנע שירות המבחן מהמלצה בעניינו.

בדיון שנערך בנוכחות הצדדים שלל הנאשם צורך בהתערבות טיפולית, אך הבהיר שלא התנגד לביצוע צו של"צ. הנאשם ביקש הזדמנות נוספת לפנות לשירות המבחן.

6. תסקיר משלים בעניינו של הנאשם הוגש ביום 22/11/17, בו הדגיש שירות המבחן את שיתוף הפעולה של הנאשם בתהליך האבחון, לרבות את העובדה שבדיקות שתן לאיתור שרידי סם, נמצאו נקיות. שירות המבחן עמד על החשיבות בשמירה על תפקודו התעסוקתי של הנאשם, כגורם מאזן בחייו, בשל חלקו בפרנסת המשפחה. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 160 שעות.

אשר לשאלת ההרשעה, הנאשם לא העלה בפני שירות המבחן את שאלת הרשעתו ולא הציג נימוקים קונקרטיים לכך שההרשעה הפלילית עלולה לפגוע בתפקודו. למרות האמור, מאחר שהמדובר באדם צעיר ועל מנת להימנע מפגיעה אפשרית בתפקודו התעסוקתי בעתיד, המליץ שירות המבחן לסיים את ההליך ללא הרשעתו בדיון.

דיון:

שאלת ההרשעה:

7. כלל הוא בדיון הפלילי, שאדם שהובא לדיון ונמצא אשם במיוחס לו, יורשע. אין מחלוקת כי הרשעה של מי שעבר עבירה פלילית, היא חוליה טבעית הנובעת מהוכחת אשמתו ומממשת את אכיפת החוק באופן שוויוני (ע"פ 9893/06 אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל. 31/12/07. ראו גם ע"פ 2555/12 חי נחמיאס נ' מדינת ישראל. 09/01/14). עם זאת:

"בנסיבות חריגות ומיוחדות, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי לבין עוצמת הפגיעה הצפויה לנאשם באם יורשע, ובהתחשב במכלול הנתונים הרלבנטיים לעניין, ניתן לעשות שימוש בסמכות אי ההרשעה" (ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' דני קליין. 04/09/07; ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל. פ"ד נב(3) 337, 342).

קרי-הימנעות מהרשעת נאשם שאשמתו הוכחה היא חריג שיופעל במקרים נדירים בלבד, בהם שוכנע בית המשפט כי הפגיעה הקשה שתיגרם לנאשם בעטייה של הרשעה, אינה שקולה כלל ועיקר לתועלת הציבורית שזו תניב.

8. על בית המשפט לאזן בין האינטרס הציבורי לבין נסיבותיו האינדיבידואליות של הנאשם. מחד גיסא - ככל שהעבירה חמורה יותר, הכף תטה לעבר ההרשעה. מאידך גיסא - כשם שהענישה היא אינדיבידואלית, כך על בית המשפט לבחון מיהו הנאשם העומד לדין. הפסיקה העקבית של כב' בית המשפט העליון שבה וקבעה, כי כאשר בהחזקת סכין עסקינן, גם במקרים בהם דובר על נאשמים צעירים, ללא עבר פלילי, יש לתת משקל רב יותר לאינטרס הציבורי שבמיגור התופעה.

9. במקרה בעל נסיבות קלות משמעותית מהמקרה שלפנינו, נותרה ההרשעה על כנה. ברע"פ 4200/12 נדונה שאלת הרשעת נאשם שהחזיק סכין בחגורתו. בית משפט השלום מצא כי נסיבותיו של הנאשם הצדיקו הימנעות מהרשעה וזאת, בהתבסס על גילו הצעיר, עברו הנקי, הודאתו באשמה, הבעת החרטה והמלצת שירות המבחן בעניינו. שם, בניגוד למקרה בו עסקינן, אף נקבע כי הסכין הייתה חלק מאבזם חגורתו של הנאשם, באופן שיכול להתפרש כהעדר כוונה פלילית. בעקבות ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי, הורשע הנאשם. **"בשל חומרת עבירת החזקת סכין והסכנה הנשקפת ממנה לציבור, הימנעות מהרשעה במקרה שביצועה הוכח, תהיה מוצדקת אך במקרים חריגים ביותר, אשר מקרהו של המבקש לא נמנה עימם".** בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון כנגד ההרשעה, נדחתה (רע"פ 4200/12 אהמד אבו זניד נ' מדינת ישראל. 27/06/12).

10. בטיעוניו הפנה ב"כ הנאשם לגזר הדין בת"פ 57344-12-14 מדינת ישראל נ' בדווי בעראני (22/10/15), אלא ששם דובר על נסיבות שונות. באותו מקרה הגיעו הצדדים לכדי **הסדר טיעון** במסגרתו עתרו הצדדים **במשותף** כי יוטל על הנאשם עונש של מאסר על תנאי וקנס בסך 500 ₪. באותן הנסיבות **הוסכם** שהסכין שימשה לעבודתו של הנאשם ונותרה בכיסו לאחר שעות העבודה, **בשוגג**. בית המשפט נמנע מהרשעת הנאשם וגזר עליו צו של"צ בהיקף של 80 שעות. כמפורט בגזר הדין, **"מתסקיר שירות המבחן עולה פגיעה קונקרטיית בנאשם, הוא עלול להפסיד את מקום עבודתו הקבוע מזה 9 שנים, מקום עבודה שהוא ובני משפחתו תלויים בו לפרנסתם. עמדת המאשימה בתיק זה הייתה מקלה ביותר ולכן כאשר שני התנאים המצטברים מתקיימים במקרה זה, החלטתי להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם".** לא ניתן להשליך מהאמור לשאלת ההרשעה במקרה שלפנינו.

ברע"פ 3446/10 סאלח עבד אלחלים נ' מדינת ישראל (06/04/11), הורשע המערער על פי הודאתו, בהחזקת אגרופן ברכבו. שם לא היו לחובת המערער הרשעות קודמות והוא הוגדר כמי שתפקד **"באופן נורמטיבי מובהק"**. באותן הנסיבות, בית המשפט התרשם ש**"נזקה של ההרשעה עלול להיות רב"**, בניגוד למקרה שלפנינו, בו לא הוצגו טיעונים של ממש ולבטח שלא אסמכתאות, לפגיעת ההרשעה בעתידו של הנאשם.

"אמת, יתכן וכתוצאה מהרשעה זו תפגע דרכו המקצועית של המבקש, אולם ראוי היה כי ישקול תוצאה זו בטרם מעשה. מנגד, עמד בית משפט זה לא פעם על האינטרס הציבורי שבמיגור התופעה בה צעירים נושאים על גופם כדבר שבשגרה סכינים בפרט ושאר כלי משחית בכלל (רע"פ 2932/08 מרגאן נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 12.6.2008); רע"פ 9400/08 מועטי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 20.11.2008); ע"פ 5928/93 דרס בן ביאדגלין נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 13.7.1994)" (רע"פ 4079/10 אימן ג'בשה נ' מדינת ישראל. 23/08/10).

11. גם בנסיבות האישיות המתוארות בתסקיר כנסיבות המצדיקות ביטול ההרשעה, אין כדי לסייע בידי הנאשם. ברע"פ 632/14 גטהון אדוניה נ' מדינת ישראל, הורשע נאשם באחזקת סכין. שם טען הנאשם כי ההרשעה צפויה לשבש את תכניותיו לעתיד, ובמרכזן הרצון להמשיך ולשרת במשמר-הגבול, או לעבוד בעבודת אבטחה. בפני בית המשפט הוצג הרקע הקשה ממנו הגיע המבקש ואת השתלבותו מעוררת ההערכה בחברה הישראלית.

בית המשפט העליון קבע, כי "חרף כל האמפטיה כלפי המבקש ונסיבות חייו - אין מקום לקבל את הבקשה". כב' בית המשפט העליון הוסיף, כי הגיע למסקנתו לאחר שהביא בחשבון "את הקשיים שעלולים לקום למבקש כתוצאה מפסק-הדין, מושא הבקשה, וגם תוך הצטרפות לאמפטיה ולהערכה כלפי המבקש ואופן השתלבותו בחברה, חרף נסיבות חייו הלא-פשוטות" (31/07/14).

12. ב"כ טען אמנם כי ההרשעה עלולה לפגוע בתעסוקתו של הנאשם, אך האמור נטען באופן כללי, ללא כל תימוכין. גם המלצת שירות המבחן ניתנה על אף ש"הנאשם לא העלה את שאלת הרשעתו, ולא הציג נימוקים קונקרטיים לכך כי הרשעה פלילית עלולה לפגוע בתפקודו", כמפורט בתסקיר המשלים. כידוע, נקודת המוצא היא כי על ההגנה לשכנע שהרשעה בדין תוביל ליצירת נזק קונקרטי וממשי בשיקומו או בעתידו של הנאשם. בלשונו של כב' השופט שהם:

"...יש להתייחס לנזק המוחשי-קונקרטי העלול להיגרם למבקש, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד. קבלת גישתו זו של המבקש, תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשעה בדין השפעה על היתכנותם של אותם תרחישים" (רע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (01/01/13)).

13. לנוכח האמור, ההרשעה תיוותר על כנה.

מתחם העונש ההולם:

14. העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40 לחוק העונשין).

15. עבירה של החזקת סכין שלא כדין טומנת בחובה סיכון להתפתחות אלימה מסכנת חיים. הערך החברתי המוגן הינו הערך החשוב מכל-שלמות הגוף וקדושת החיים. בשים לב לחומרת הפגיעה בערך המוגן, עמדו בתי-משפט לא אחת על הצורך לשרש את תופעת הסכינאות, ולהרתיע את היחיד ואת הרבים מפני נשיאת סכין שלא כדין.

"אין צורך להכביר מלים על כך שסכין קוראת לשולף ולדוקר כשם שפירצה קוראת לגנב; "תת רבות הסכין" על גילוייה השונים - מהחזקת סכין ועד לשימוש אלים בה - היא אורח תדיר, לא רצוי, בבתי המשפט, לרבות בבית משפט זה; היא כבר גבתה לא מעט חיי אדם, ועל כן אין מנוס מענישה מרתיעה לגביה, בכל גילוייה" (רע"פ 242/07 ליאוניד אולימבוב נ' מדינת ישראל. 11/01/07; רע"פ 9400/08 מועתז מוחמד מועטי נ' מדינת ישראל. 20/11/08; ע"פ 6508/05 פלוני נ' מדינת ישראל. 13/09/06; רע"פ 5127/09 יפרח נ' מדינת ישראל. 19/06/09).

"כבר נשתפך דיו רב ונשתברו קולמוסים ומקלדות בפסקי הדין של בית משפט זה ובתי המשפט האחרים לעניין "תת-תרבות-הסכין". לפנינו היה אדם יוצא לרחוב ובידו או בכיסו ארנקו, מטפחתו ועטו. היום רבים היוצאים לרחוב וסכין בידם, או איש סכיני על ירכו, לאו דווקא כדי לקלף מפירות הארץ, ואך יוציאם פלוני משלוותם, ברב או במעט, תישלף הסכין; וסגולתה הטבועה של זו, שהיא עלולה לשפיכות דמים, וכדברי חכמים ש"הברזל מקצר ימיו של אדם"" (ע"פ 2047/07 מלסה הנוק נ' מדינת ישראל. 14/05/07).

16. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בתי המשפט נוהגים להטיל בגין העבירה הנדונה עונשים במנעד רחב, הנע בין הטלת עונש מוחשי שאינו כולל רכיב של מאסר בפועל, ועד הטלת עונשי מאסר לריצוי מאחורי

סורג ובריה, הכל בהתאם לנסיבות המעשה ולמאפייניו של הנאשם. החומרה הרבה הטמונה בהחזקת סכין, קיימת גם כאשר מדובר בסכין יפנית (עפ"ג (מרכז) 32376-12-09 מוחמד שביטה בן פחר נ' מדינת ישראל. (09/02/10).

17. כמצוות המחוקק, בענישה יש לתת משקל לנתונים האינדיבידואליים של הנאשם ולנסיבות ביצוע העבירה (ע"פ (חי') 31988-06-10 ישראל גטהון נ' מדינת ישראל. (28/10/10).

בת"פ (בי"ש) 6504-11-13 סקרתי מקרים בהם גזרו בתי המשפט עונשים הולמים **שלא כללו רכיב של מאסר בפועל** (רע"פ 1949/15 אימן תקרורי נ' מדינת ישראל (02/04/15) - על הנאשם נגזרו צו של"צ בהיקף של 180 שעות והתחייבות כספית; רע"פ 632/14 גטהון אדוניה נ' מדינת ישראל (31/07/14) - על הנאשם נגזרו 180 שעות של"צ. בית המשפט המחוזי ביטל מאסר מותנה שהוטל בבית משפט השלום. גזר הדין אושר בבית המשפט העליון; רע"פ 4200/12 אחמד אבו זניד נ' מדינת ישראל (27/06/12) - על הנאשם נגזרו 180 שעות של"צ; רע"פ 1490/12 יוסף אבו-גוש נ' מדינת ישראל (15/07/12) - גזר דין במסגרתו הוטל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 180 שעות; רע"פ 2609/12 עובדיה חלבי נ' מדינת ישראל (19/08/12) - על נאשם שהורשע בשתי עבירות של החזקת סכין ובעבירה של שימוש בסם מסוכן, הושתו מאסר מותנה ושירות לתועלת הציבור; ת"פ (שלום י-ם) 2634-01-13 מדינת ישראל נ' טסטא (31/12/13) - 5 חודשי מאסר בעבודות שירות נגזרו על נאשם צעיר שעבר הליך שיקום ממושך; רע"פ 2968/12 אלזיד נ' מדינת ישראל (06/05/12) - על הנאשם נגזרו 160 שעות של"צ; ת"פ (נצ') 35674-05-12 מדינת ישראל נ' לואי רואשדה (01/06/14) - חודשיים בעבודות שירות וארבעה חודשי מאסר על תנאי; ת"פ (נצ') 7904-08-09 מדינת ישראל נ' אבראהים חמזה (02/11/10) - 8 חודשי מאסר על תנאי והתחייבות; עפ"ג (י-ם) 29831-10-11 מדינת ישראל נ' ראובן רדוצקי (01/02/12) - חודשיים בעבודות שירות נגזרו על נאשם בגין החזקת ארבע סכינים ות"פ (ת"א) 22663-11-11 מדינת ישראל נ' שלמה כהן (15/12/15) - שם נגזרו על הנאשם ששה חודשי מאסר על תנאי, קנס ו-120 שעות של"צ).

18. בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, יתחשב בית המשפט בהתקיימות נסיבות הקשורות בביצוע העבירה והמפורטות בסעיף 40ט(א) לחוק העונשין, ככל שבית המשפט סבר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם. במקרה שלפניי, על פניו לעבירה לא קדם כל תכנון מוקדם, אך מנגד, הנאשם יכל להבין את הפסול שבמעשיו ולהימנע מביצוע העבירה. הנזק שהיה צפוי להיגרם מיציאה למרחב הציבורי עם סכין ותער, חמור.

19. בהתחשב במפורט לעיל ובשים לב לעקרון ההלימה, מתחם העונש ההולם את העבירה של החזקת סכין שלא כדין, כשמדובר בעבירה בודדת שלא נלוו לה עבירות נוספות, בנאשם ללא עבר פלילי וכאשר לא נעשה שימוש בפועל בסכין, נע בין הטלת ענישה מוחשית משמעותית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל, לבין מספר חודשי מאסר (ת"פ (רמ') 14950-04-12 מדינת ישראל נ' דני ציינך. 02/01/13; ת"פ (י-ם) 2634-01-13 מדינת ישראל נ' מתן טסטא. (31/12/13).

העונש המתאים

20. לצורך גזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם שנקבע, יש לשקול נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין. בהתאם, שקלתי את הודאת הנאשם ואת נטילת האחריות למעשיו. הבאתי בחשבון את הפגיעה של העונש בנאשם ובבני משפחתו, כמפורט בתסקיר שירות המבחן, את שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות החוק, החיסכון בזמן השיפוטי וכן, את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה, פרק זמן בו לא בוצעו ע"י הנאשם עבירות נוספות.

21. אוסיף, כי למרות שאין מחלוקת שהמלצת שירות המבחן היא בבחינת המלצה בלבד, ושאין בה כדי לחייב את בית המשפט, "תסקיר שירות המבחן הוא כלי חשוב, באמצעותו ניתן לרדת לעומקן של נסיבותיו האישיות של הנאשם ולעמוד על הגורמים, שהביאו להידרדרותו לביצוע העבירות, כמו גם לבחינה מעמיקה ומקצועית של סיכויי השיקום ודרכי השיקום. מכאן עולה, כי בנסיבות המתאימות נכון לתת להמלצות שירות המבחן משקל משמעותי ולעתים אף לאמצם. ראו: ע"פ 472/11 פלוני נ' מדינת ישראל (03/09/2012)" עפ"ג (חי') 28110-10-15 מדינת ישראל נ' עידן דוד. 17/12/15).

22. לאחר שנתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקירים שהוגשו בענייניו, שוכנעתי שנסיבות תיק זה אינן מהחמורות וניתן להסתפק בצו של"צ, לצד מאסר מותנה.

23. לנוכח מכלול האמור ובהעדר טעם לסטות ממתחם העונש ההולם, מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים שלהלן:

23.1. צו של"צ בהיקף של 160 שעות, בהתאם לתכנית שהכין שירות המבחן. במידה ויהא צורך לשנות את מקום ההשמה, יבצע שירות המבחן את השינוי, וידווח על כך לבית המשפט.

הנאשם מוזהר, כי אם לא יבצע צו השל"צ כנדרש, הוא צפוי לגזירת דינו מחדש.

23.2. חודשיים מאסר על תנאי, אותם ירצה הנאשם אם יעבור תוך שנתיים מהיום עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

ניתן בזאת צו להשמדת הסכין והתער, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, ט"ו טבת תשע"ח, 02 ינואר 2018, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.